

**Cl. Viri Valerii Andreæ Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XIX. De Probationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](#)

cium infert confitenti: quia extra judi-
cium quidquam confiteri, etiam co-
nio inf. ram duobus testibus, sine causa tameo
Defide non relevat auctorem ab onere proban-
instrum. di, quæ indiscretè confessus prælumi-
tur.

*Quid si confessus in iudicio erraverit,
et licitum erit errorem suum
revocare?*

I Leges
C. De
LL. c.
ult. h. r.

Distinguendum est; quia aut errat
in jure & hic error nocet confitean-
tium in jure communi errans sit in le-
culpa, quæ non meretur excusationem
sed pœnam, quia jura omnes scire do-
bent: aut erravit in facto, & hoc revo-
care potest usque ad sententiam.

De probationibus.

TIT. XIX.

Si Reus non confiteatur de intentione
Actoris, sed ad quasdam ejus positi-
ones respondeat per verbum, No-
credo, necessitas eas probandi incum-
bit Actori; & hinc post Tit. De con-
fessis rectè sequitur Tit. De probatio-
nibus in genere.

Quia

Quid est probare & Probatio?

Probare est judici fidem facere de facto aliquo dubio, de quo in iudicio est disceptatio. Probatio aliud non est, quam rei dubiae, apud judicem controversae, per legitimos modos facta ostensio.

Quotuplex est Probatio?

Primo, alia est Artificialis, alia Inartificialis, *Artificialem* vocant, quae ex ipsa causa argumentis & indicis deducuntur. *Inartificialem*, quae ex ea causam defumitur vel a legibus, vel a testibus, ratiolis, confessione, juramento, aut aliis similibus. Ita vulgo Rhetores dividunt.

II. Alia est Plena, alia Semiplena, quae est divisio Interpp. juris, *Plenam* vocant, quae plenam fidem facit judicii, per idem eos testes aut instrumenta publica, ita ut secundum eam Judge sententiam ferre possit. *Semiplenam* vero, quae judicii non facit plenam fidem, sed tantum opinionem ingenerat, non tantam tamen, ut inde moveri possit ad ferendam sententiam: veluti si quid probetur per unicum testem omni exceptione maiorem, vel per privatam scripturam, quam Reus non sit confessus.

G 3

III. Alia

III. Alia est Judicialis, quæ sit in iudicio post litem contestatam, alia Extrajudicialis.

c. 2. eod. *Probandionus cui incumbit?*

l. 1. D. Illud regulariter incumbit Actor
eod. cuius est probare suam intentionem
nimirum ejus qui ait, non qui negat.

Actor laborante in sua probatione anti-
Reus poterit ei propria edere do-
cumenta?

Nequaquam : quia ipse Actor po-
prias adferre debet probationes, non cu-
perere ab adversario : qui etiam urge-

l. 7. C. D. nequit ad exhibitionem eorum, p
testib. & quæ sibi negotium fiat. Actorque non
l. 4. C. de probante absolvendus est Reus, et si n
edend. hil ipse præstiterit.

Quid si probandi onus utriusque partiis
cumbat, ut puta in iudicio
communibus?

e 3. Ep. c. Tunc is obtinebit, qui suam prob
Licit. 9. erit intentionem, altero non proba
b. r. l. 37. te; ut in iudicio communai dividenda
§. invita familiæ excusanda, finium regundo
D. De O. rum, item in interdicto retinenda pos
& A. sessionis, quia in his iudiciis uterque
litigantiū velut Actor est, uterque Reus

Quid si probet uterque?

Tunc Judex dispiciet, uter melius
probet, & utrius testes sint magis ido-
nei; vel in possessione uter antiquio-
rem possessionem & justiorem titulum
probaverit.

d.c. 9. h.
tit.

d.c. 3.

*Quid si Actore probante suam intentio-
nem, Reus interim persistat in sua nega-
tione, & super ea petat an-
dire testes?*

Non audiatur; cum per rerum natu-
ram factum negantis probatio nulla
sit, saltem directa: nam indirectè ali-
quando probari negativa potest.

c. 12. h.t.

l. Ador.
21. C. de
probat.

Probatio quibus modis sit?
Fit ea per libros antiquos, testes, fa-
mam; & per alia administricula. Fama,
veluti publicum testimonium, auger
quidem & confirmat rei, de qua quæri-
tur, fidem; non tamen cedit in vicem
justæ probationis.

d.c. 13.
h. t.

De Testibus & attestationi- bus.

TIT. XX.

Inter modos probandi, de quibus sigil-
latim tractant Tit. sequentes, fre-
quentissimus est, qui sit per Testes.

G 4 Testes